ministrite komitee esimehe von Bunge ja endise raha-ministri Wyshnegradsky, niisamutt ka Eestimaa kuberneri würst Schahowskoi. Ka kuulus komponist Rubinstein on ära surnud. — Kuna kõrge walitsus Asias suurt rahu-tööd Siberi raudtee kallal usinaste edasi toimetab, kestis Hiinlaste ja Japanlaste wahel äge sõda edasi, kuni Hiin-lased sunnitud oliwad rahu tegema, nink pidiwad nad selle eest Japanlastele hulga raha ja maad ära andma. — Ka Hispania riiki ähwardab sõda, nimelt Kuba saarel, nii et sinna hulk sõjawäge mässajaid waigistama on saadetud. — Prantsusemaal lahkus presidendi toolilt Casimir Perier ja sai tema asemele Felix Faure. Kõrges wana-duses lahkus siit ilmast kuulus Suetsi kanali ehitaja Les-seps. — Saksamaal pidustati suurewiisiliselt kuulsa riigi-mehe ja kantsleri würst Bismargi 80-aastast sündimise-päewa. Ka awati sääl Junikuul pidulikul wiisil laewa-sõiduks walmissaanud kanaal, mis Põhja- ja Läänemered ühendab ja sedawiisi kardetawat mereteed ümber Daani-maa hästi lühendab. — Pöörame wiimaks silmad meie kitsa kodumaa poole, siis näeme, et siingi ilma tööta aega mööda ei saadeta. Iseäranis on põllutöö see, mis hoolega silmas peetakse, sest põllutöö on kõigi teiste alus. Priiuse mälestuseks on nõuu, põllutöökooli elusse kutsuda, mis ettewõtte wäga kiiduwäärt on ja lootuse järele ka hääle lõpule saab jõudma. Sangastesse on uus põllumeeste selts asutatud. — Pärnu-Walga raudtee kallal tehtakse tublisti tööd ja loodetakse seda selle aasta lõpuks walmis saawat. — Miitawis peeti enne Jaani suur Läti laulu-pidu Kuuramaa 100-aastase Wenemaaga ühenduse mä-lestuseks ära. Arwatakse, et pidu korda olla läinud.

Meie laulu- ja karskuseseltsid on ka wagusi oma tööd edasi teinud ja ilmub nende tegewusest juba kaunis wili. Olgu see ka edespidi nõnda. Edenegu, kaswagu, õitsegu kõik, mis auus, tulus ja hää on.

Karu käpa all.

Ühe reisija päewaraamatust P. Gr.

Ma ei ole mitte kirjanik ja ei tahagi seda olla; püssi olen ma ikka enam armastanud kui sulge,— aga ma olen oma elu sees nii mõndagi näinud ja „läbi tei-nud", et mõne minu elujuhtumise jutustamine wahest ometi kirjapanemise jo trükimusta wäärt on. Lootuse järele saawad need read ka lugejatele meele järele olema.

Ma olen risti ja põigiti Amerika läänepoolised roht-laaned läbi käinud, olen nädalate ja kuude kaupa sääl-setes määratutes metsades hulkunud. Ma sõudsin oma wäikeses paadikeses üle pilliroos kahisewate järwekeste ja ehitasin enesele ütikese tumeda soo sees olewa kühmaku otsa. Ka Atlandi mere kaldal kaswawates põlistes metsa-des olen ma nii mõnegi kananahka ihu pääle ajawa öö ja päewa üle elanud, sest säälsed metsad kubisewad kuh-jani murdjatest metsalistest.

Suwel 1842 läksime — üks wäike seltskond — Wal-gesse mägestikku ja wõtsime kõik oma jahi- ja kalapüüdmise riistad enestega kaasa.

Minu seltsilisi oli kolm: esite wana Benjamin G, üks meie kõige paremateſt jahimeestest. Ta oli paks ja tugew. Nelikümmend aastat oli ta sündimisest saadik mööda läinud ja ehk ta elus küll palju waewa ja muret